

Økonomiske hensyn omfatter bl.a. en vurdering af omkostningerne ved kystbeskyttelsesforanstaltningen sammenholdt med værdien af det, der søges beskyttet.

Kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet omfatter bl.a. en vurdering af, at foranstaltningen er teknisk velfunderet, og at den ikke har væsentlige negative miljømæssige konsekvenser. Ansøger skal i forbindelse med ansøgning om kystbeskyttelsesplanlægning gøre rede for anlæggets indvirkning på nabostrækninger. Anlæggets ejer er (økonomisk) ansvarlig for skader, som anlægget måtte påføre tredjemand, men spørgsmålet om eventuel erstatning bør afgøres af domstolene efter almindelige retsgrundsætninger.

Kystlandskabets bevarelse vurderes især ud fra bestemmelser om fysisk planlægning og naturbeskyttelse.

Naturens frie udfoldelse vurderes ligeledes ud fra bestemmelser om fysisk planlægning og naturbeskyttelse.

Den rekreative udnyttelse af kysten vedrører navnlig mulighederne for at etablere eller bevare strandarealer m.v.

Sikringen af den eksisterende adgang til og langs kysten som nævnt i planloven og naturbeskyttelsesloven tages i betragtning, hvis der ikke er tale om strækninger, hvor færdsel ikke er mulig, f.eks. på grund af at der ikke findes strand.

Andre forhold af anden art end de ovenfor nævnte, som har væsentlig betydning for kystbeskyttelse, kan ligeledes indgå.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger pkt. 2.1. beskriver formålsparagraffen den eksisterende praksis. Forslaget ændrer ikke ved, at amter og kommuner ikke er forpligtede til at foretage kystbeskyttelse eller finansiere dette.

Til nr. 2

Som følge af indsættelsen af en formålsbestemmelse bliver kapitel 1 til kapitel 1 a. Samtidig ændres overskriften til »Kommuners kompetence i forbindelse med kystbeskyttelsesforanstaltninger«. Herved præciseres det, at kapitlet vedrører kommunernes behandling af kystbeskyttelsessager. På grund af indsættelsen af en ny § 1 og ændringen af kapitel 1 til kapitel 1 a anføres kapitel 1 a i sin helhed.

Til § 1 a.

I den gældende kystbeskyttelseslovs § 1, der bliver til § 1 a, præciseres det med ændringen af udtrykket »på en kyststrækning« til »ved en kyst«, at der kan være tale om foranstaltninger såvel på kysten (strand-

bredder) som nær kysten (søterritoriet). Det præciseres desuden, at bestemmelsen kun gælder, når der er tale om beskyttelse af flere ejendomme.

Der henvises til pkt. 2.2.2. i de almindelige bemærkninger.

I det foreslåede stk. 2 til § 1 a gives der mulighed for at anmode kommunalbestyrelsen om at rejse en kystbeskyttelsessag. Der stilles krav om, at anmodningen skal være skriftlig. Anmodningen skal indeholde en begrundelse for, hvorfor projektet ønskes gennemført, og den skal også indeholde en oversigt over de ejendomme, som foreslås omfattet af projektet.

Efter det foreslåede stk. 3 til § 1 a kan kommunalbestyrelsen selv iværksætte eller pålægge den, der har rejst sagen, at iværksætte forundersøgelser m.v. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 4 i kystbeskyttelsesloven.

Det bemærkes, at bestemmelsen også kan anvendes, hvor kommunalbestyrelsen vil tage initiativ til forbedring af uhensigtsmæssige eller skæmmende kystbeskyttelsesplanlægning eller til retablering af rekreative strande, hvor eksempelvis en havn har medført erosion eller forringet strandkvalitet tæt på havnen.

Til §§ 2 – 5

Med forslaget til §§ 2 – 5 gennemføres en forenkling af sagsproceduren. Kommunalbestyrelsen behøver således ikke længere at afholde mindst to møder, før der kan træffes endelig beslutning om gennemførelse af en kystbeskyttelse. Denne forenkling forudsætter dog, at der til det møde, der skal afholdes efter § 3, foreligger et projekt, der er så gennemarbejdet, at det giver et tilstrækkeligt grundlag for at træffe beslutning om dets gennemførelse eller ej. Er der behov for eller ønsker om at holde flere møder, kan kommunen dog naturligvis gøre det.

Til § 2

Efter den gældende lov kan amtsrådet ved sagens rejsning over for amtsrådet udøve et frit skøn i relation til beslutningen om, hvorvidt en anmodning skal imødekommes eller ikke. Med forslaget til den nye § 2 pålægges det kommunalbestyrelserne at foretage en høring af Kystdirektoratet og af de grundejere, som kan blive omfattet af kystbeskyttelsesforanstaltningen, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt sagen skal fremmes eller ikke. Kystdirektoratet skal i sin udtalelse vurdere, om der er et behov for kystbeskyttelse på den omhandlede strækning og i givet fald, hvilken form for kystbeskyttelse der skal søges fremmet. Grundejerne har her mulighed for at tilkendegive, hvilken interesse den enkelte måtte have i projektets